

RETTENS DOM (Femte Udvidede Afdeling)

29. januar 1998 \*

I sag T-97/95,

**Sinochem National Chemicals Import & Export Corporation**, Beijing, ved advokat Jean-François Bellis, Bruxelles, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokaterne Loesch & Wolter, 11, rue Goethe,

sagsøger,

mod

**Rådet for Den Europæiske Union**, først ved juridisk konsulent Yves Crétien og Antonio Tanca, Rådets Juridiske Tjeneste, som befuldmægtigede, og derefter alene ved Antonio Tanca, bistået af advokaterne Hans-Jürgen Rabe og Georg M. Berisch, Hamburg og Bruxelles, og med valgt adresse i Luxembourg hos generaldirektør Alessandro Morbilli, Den Europæiske Investeringsbanks Direktorat for Juridiske Anliggender, 100, boulevard Konrad Adenauer,

sagsøgt,

\* Processprog: engelsk.

støttet af

**Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber** ved Nicholas Khan, Kommissionens Juridiske Tjeneste, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg hos Carlos Gómez de la Cruz, Kommissionen Juridiske Tjeneste, Wagnercentret, Kirchberg,

og af

**Furfural Español SA**, Alcantarilla (Spanien), ved advokat José Rivas de Andrés, Madrid, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Arsène Kronshagen, 2, rue Marie-Adélaïde,

intervenienter,

angående en påstand om annullation af Rådets forordning (EF) nr. 95/95 af 16. januar 1995 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af furfur-aldehyd med oprindelse i Den Kinesiske Folkerepublik (EFT L 15, s. 11),

har

DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS RET I FØRSTE INSTANS  
(Femte Udvidede Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, R. García-Valdecasas, og dommerne V. Tiili, J. Azizi, R. M. Moura Ramos og M. Jaeger,

justitssekretær: fuldmægtig A. Mair,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter mundtlig forhandling den 18. september 1997

afsagt følgende

## Dom

### Sagens faktiske omstændigheder

- 1 Sagsøgeren, Sinochem National Chemicals Import & Export Corporation (herefter »Sinochem«), er et statsejet selskab i Den Kinesiske Folkerepublik, som driver virksomhed i form af import af kemiske produkter til Kina og eksport af kemiske produkter fra Kina. Indtil den 1. januar 1993 var Sinochem den eneste eksportør af furfuraldehyd med oprindelse i Kina. Siden dette tidspunkt har furfuraldehyd frit kunnet eksporteres, idet den kinesiske ordning vedrørende samhandel er blevet liberaliseret. På tidspunktet for de faktiske omstændigheder eksporterede Sinochem størstedelen af mængderne af furfuraldehyd med oprindelse i Kina.
- 2 Furfuraldehyd, som der er spørgsmål om i denne sag, er et flydende kemisk produkt, der fremstilles ved forarbejdning af landbrugsaffald. Furfuraldehyd anvendes hovedsagelig til to, meget forskellige, formål. For det første bruges furfuraldehyd som et selektivt opløsningsmiddel ved olieraffinering til rensning af smøreliefer, og for det andet anvendes produktet som råmateriale til fremstilling af furfurylalkohol.
- 3 I januar 1993 indgav Furfural Español SA (herefter »Furfural Español«) en klage til Kommissionen. Det blev heri gjort gældende, at furfuraldehyd med oprindelse i Kina var genstand for dumping, og at der herved blev forvoldt en betydelig skade.

- 4 I medfør af Rådets forordning (EØF) nr. 2423/88 af 11. juli 1988 om beskyttelse mod dumpingimport eller subsidieret import fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab (EFT L 209, s. 1, herefter »grundforordningen«), offentliggjorde Kommissionen herefter den 31. juli 1993 en meddelelse om indledning af en antidumpingprocedure vedrørende importen af furfuraldehyd med oprindelse i Den Kinesiske Folkerepublik (EFT C 208, s. 8) og indledte en undersøgelse.
- 5 Undersøgelsesperioden var fra den 1. juli 1992 til den 30. juni 1993. Kommissionen aflagde besøg og gennemførte undersøgelser på stedet hos EF-producenten, Furfural Español, og hos enkelte importører i Fællesskabet, herunder navnlig Quaker Oats Chemicals Inc. (herefter »QO Chemicals«), et amerikansk selskab, der er etableret i Antwerpen (Belgien), og som er et datterselskab af et andet amerikansk selskab, Great Lakes Chemicals Corporation. Kommissionen gennemførte endvidere undersøgelser hos to argentinske producenter af furfuraldehyd, idet Argentina af Kommissionen blev anset for et lignende land med henblik på fastlæggelsen af den normale værdi.
- 6 Furfural Español har hjemsted i Alcantarilla (Spanien). Selskabet var på tidspunktet for undersøgelsen den eneste producent af furfuraldehyd i Fællesskabet. Furfural Español var følgelig den pågældende »erhvervsgren i Fællesskabet« som forudsat i grundforordningens artikel 4, stk. 5.
- 7 Sagsøgeren og Furfural Español leverede begge furfuraldehyd til såvel rensning af smøreolier som fremstilling af furfurylalkohol. Den vigtigste producent af furfurylalkohol i Fællesskabet er QO Chemicals. Indtil 1992 var der en yderligere producent i Fællesskabet af furfurylalkohol, det franske selskab Agrifurane. I 1994 etablerede et nyt selskab, der fremstillede furfurylalkohol, Indofurane Europe, sig i Frankrig. Furfural Español leverede furfuraldehyd til QO Chemicals i 1989. Selskabet leverede endvidere furfuraldehyd til Agrifurane indtil 1992 og, i 1995, til Indofurane Europe. Der var herved for de fleste solgte mængders vedkommende tale om leverancer til brug for rensning af smøreolier.

- 8 QO Chemicals er den største producent af furfurylalkohol i verden. Selskabet er således den betydeligste opkøber af furfuraldehyd i Det Europæiske Fællesskab. I undersøgelsesperioden var QO Chemicals den eneste producent i Fællesskabet af furfurylalkohol og repræsenterede følgelig hele markedet i Fællesskabet for furfurylalkohol.
- 9 Den leverandør af furfuraldehyd, der leverer mere end 80% af de mængder, som QO Chemicals har behov for, er etableret i Den Dominikanske Republik. Denne leverandør er tillige den største producent af furfuraldehyd i verden. Siden 1960'erne har der — med et amerikansk selskab tilknyttet QO Chemicals som mellemmand — været en aftale om leverancer på langt sigt mellem det dominikanske selskab og QO Chemicals. Ifølge aftalen er QO Chemicals forpligtet til at opkøbe næsten alle de mængder furfuraldehyd, som producenten i Den Dominikanske Republik fremstiller, og denne virksomhed er forpligtet til at sælge næsten alle de mængder furfuraldehyd, som den fremstiller, til QO Chemicals.
- 10 Ved forordning (EF) nr. 1783/94 af 18. juli 1994 om indførelse af en midlertidig antidumpingtold på importen af furfuraldehyd med oprindelse i Den Kinesiske Folkerepublik (EFT L 186, s. 11, herefter »forordningen om midlertidig told«) indførte Kommissionen en midlertidig antidumpingtold på 352 ECU pr. ton på importen af furfuraldehyd henhørende under KN-kode 2932 12 00 i den kombinerede nomenklatur.
- 11 Kommissionen regnede med en dumpingmargen på 62,6%, svarende til den vejede gennemsnitlige dumpingmargen for både samarbejdende og ikke-samarbejdende eksportører (21. betragtning til forordningen om midlertidig told). Kommissionen antog, at denne dumpingmargen oversteg skadestærsklen, der var blevet beregnet på grundlag af forskellen mellem den vejede gennemsnitlige cif-importpris og EF-producentens produktionsomkostninger, tillagt en fortjenstmargen på 5% (50. betragtning til forordningen om midlertidig told).
- 12 Den 28. juli 1994 tilbød Sinochem over for Kommissionen at afgive et tilsagn om ikke at overskride en bestemt mængde for sin eksport af furfuraldehyd til Fællesskabet.

- 13 Ved forordning (EF) nr. 95/95 af 16. januar 1995 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af furfuraldehyd med oprindelse i Den Kinesiske Folkerepublik (EFT L 15, s. 11, herefter »forordningen om endelig told«) opretholdt Rådet den ved forordningen om midlertidig told indførte antidumpingtold på 352 ECU pr. ton. Rådet afslog (29. betragtning til forordningen om endelig told) at godtage det af Sinochem foreslåede tilsagn, idet Sinochem, der var en statsejet virksomhed, ikke kunne antages at opfylde de om dette spørgsmål gældende betingelser for så vidt angår et land uden markedsøkonomi. Endvidere henviste Rådet til, at kinesiske eksportører, herunder ikke mindst Sinochem selv, i en række tilfælde havde misligholdt tilsagn.

### Retsforhandlinger og parternes påstande

- 14 Ved stævning indleveret til Rettens Justitskontor den 6. april 1995 har sagsøgeren anlagt denne sag til prøvelse af forordningen om endelig told.
- 15 Den 8. september 1995 har Kommissionen fremsat begæring om at måtte intervinere i sagen til støtte for sagsøgtes påstande. Ved kendelse afsagt af formanden for Femte Udvidede Afdeling den 2. oktober 1995 er denne begæring blevet taget til følge.
- 16 Den 3. oktober 1995 har Furfural Español fremsat begæring om at måtte intervinere i sagen til støtte for sagsøgtes påstande. Ved kendelse afsagt af formanden for Rettens Femte Udvidede Afdeling den 18. december 1995 er denne begæring blevet taget til følge.
- 17 På grundlag af den refererende dommers rapport har Retten (Femte Udvidede Afdeling) i medfør af procesreglementets artikel 64 truffet bestemmelse om foranstaltninger med henblik på sagens tilrettelæggelse, i form af skriftlige spørgsmål til parterne, og besluttet at indlede den mundtlige forhandling.
- 18 Parterne har i august 1997 besvaret de skriftlige spørgsmål. Parterne har afgivet mundtlige indlæg og besvaret mundtlige spørgsmål fra Retten under retsmødet den 18. september 1997.

19 Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Den ved forordningen om endelig told indførte antidumpingtold ophæves.
- Rådets beslutning om ikke at godtage de af sagsøgeren foreslåede tilsagn annulleres.
- Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

20 Rådet har nedlagt følgende påstande:

- Frifindelse.
- Sagsøgeren tilpligtes at betale sagens omkostninger.

21 Furfural Español har som intervenient nedlagt følgende påstande:

- Rådet frifindes.
- Sagsøgeren tilpligtes at betale sagens omkostninger, herunder intervenientens omkostninger.

22 I replikken har sagsøgeren nedlagt påstand om, at Furfural Español under alle omstændigheder tilpligtes at bære sine egne omkostninger som intervenient.

## Realiteten

- 23 Sagsøgeren har fremsat fem anbringender til støtte for påstanden om ophævelse af den ved forordningen om endelig told indførte antidumpingtold. Ved det første anbringende gør sagsøgeren gældende, at der er sket en tilsidesættelse af grundforordningens artikel 5, stk. 2, og artikel 7, stk. 1. Sagsøgers andet anbringende er, at der er sket en tilsidesættelse af grundforordningens artikel 2, stk. 1, og af proportionalitetsprincippet. Ved det tredje anbringende gøres det gældende, at der er sket en tilsidesættelse af grundforordningens artikel 4, stk. 1, og at der er blevet anlagt et åbenbart urigtigt skøn. Ved det fjerde og det femte anbringende gør sagsøgeren gældende, at der er sket en tilsidesættelse af EF-traktatens artikel 190, og at der er blevet anlagt et åbenbart urigtigt skøn for så vidt angår den manglende godtagelse af det af sagsøgeren foreslåede tilsagn, som fremgår af forordningen om endelig told.
- 24 Når henses til sammenhængen mellem det første og det andet anbringende, bør disse anbringender undersøges under ét.

*Det første og det andet anbringende om henholdsvis tilsidesættelse af grundforordningens artikel 5, stk. 2, og artikel 7, stk. 1, og tilsidesættelse af grundforordningens artikel 2, stk. 1, og af proportionalitetsprincippet*

### Parternes argumenter

#### — Det første anbringende

- 25 Sagsøgeren har gjort gældende, at forordningen om endelig told strider mod grundforordningens artikel 5, stk. 2, og artikel 7, stk. 1, derved, at proceduren uden nærmere sondring omfattede al import af furfuraldehyd med oprindelse i Kina, uanset om der var tale om anvendelse til rensning af smøreolier eller til fremstilling af furfurylalkohol, selv om de i klagen og meddelelsen om indledningen af



proceduren angivne bevisligheder vedrørende spørgsmålet om skade alene angik furfuraldehyd, der anvendes til rensning af smøreolier.

- 26 I henhold til grundforordningens artikel 5, stk. 2, skal »klagen ... indeholde tilstrækkelige beviser for forekomsten af dumping eller subsidiering og den deraf følgende skade«. Før den indleder en procedure, er Kommissionen derfor forpligtet til at undersøge, om de i klagen angivne bevisligheder, herunder navnlig for så vidt angår spørgsmålet om skade, er tilstrækkelige. Denne forpligtelse er udtryk for en væsentlig formforskrift, hvis tilsidesættelse medfører, at proceduren bliver retsstridig (Domstolens dom af 7.12.1993, sag C-216/91, Rima Eletrometalurgia mod Rådet, Sml. I, s. 6303).
- 27 Kommissionen tilsidesatte endvidere grundforordningens artikel 7, stk. 1, hvorefter Kommissionen kun kan indlede en procedure og iværksætte en undersøgelse, såfremt det er klart, at der foreligger tilstrækkelige beviser til at berettige iværksættelsen af en procedure. De bevisligheder, som forudsættes i henhold til artikel 7, stk. 1, er de samme som i henhold til artikel 5, stk. 2 og 6, dvs. bevisligheder vedrørende dumping og en deraf følgende skade.
- 28 Kommissionen gik i sagen ud fra en klage omfattende al import af furfuraldehyd med oprindelse i Kina, selv om klagen rent faktisk alene indeholdt bevisligheder vedrørende en skade for så vidt angår én af de to former for anvendelse af furfuraldehyd, nemlig anvendelse til rensning af smøreolier. Disse bevisligheder var herved åbenbart utilstrækkelige, da furfuraldehyd til brug for rensning af smøreolier kun repræsenterede en tredjedel af det samlede forbrug af furfuraldehyd i Fællesskabet, således som klageren da også erkendte i klagen. Kommissionen burde under disse omstændigheder have anmodet klageren om at fremlægge yderligere bevisligheder eller have begrænset proceduren til alene at omfatte import af furfuraldehyd til brug for rensning af smøreolier.

- 29 De to former for anvendelse af furfuraldehyd repræsenterer i realiteten to ganske forskellige markeder, hvilket i øvrigt bekræftes af, at også brugerne i forbindelse med disse to former for anvendelse er ganske forskellige.
- 30 Den definition af den pågældende vare, der er angivet i meddelelsen om indledningen af proceduren, omtaler de to former for anvendelse af furfuraldehyd, mens talangivelserne vedrørende markedsandele i afsnittet »Skade« i meddelelsen kun henviser til furfuraldehyd, der anvendes til rensning af smøreliefer.
- 31 Kommissionen iværksatte følgelig en procedure, der ikke var i overensstemmelse med grundforordningens artikel 5 og 7. De antidumpingforanstaltninger, der træffes bestemmelse om som afslutning på en procedure, hvis indledning er behæftet med en retsstridig mangel, er ligeledes retsstridige og må derfor underkendes.
- 32 Rådet har bestridt, at der foreligger to særskilte markeder. Den pågældende vare har to forskellige former for anvendelse, men der er tale om én og samme vare, og der findes ikke nogen objektive kriterier, som gør det muligt at fastlægge, hvilken form for anvendelse furfuraldehyden vil få, eller hvad varens endelige bestemmelsessted vil være, på det tidspunkt, hvor den importeres til eller sælges i Fællesskabet.
- 33 Klagen indeholdt en redegørelse for samtlige de faktorer, der i henhold til grundforordningens artikel 4, stk. 2, skal inddrages ved undersøgelsen af spørgsmålet om skade, og klagen angav tilstrækkelige beviser for, at en skade forelå.
- 34 Rådet gør på dette grundlag gældende, at det var med rette, at Kommissionen skønnede, at klagen indeholdt tilstrækkeligt foreløbige beviser for, at der forelå en skade, og fandt, at der burde indledes en antidumpingprocedure.

- 35 Furfural Español har som intervenient gjort gældende, at det af sagsøgeren anførte er udtryk for et forsøg på at give det fejlagtige indtryk, at den eneste bevislighed i klagen vedrørende spørgsmålet om skade var opgørelsen over forbruget, og at den pågældende angivelse kun angik salget af furfuraldehyd bestemt til rensning af smøreolier. Klagen omfattede 25 sider med en analyse af spørgsmålet om skade og en undersøgelse vedrørende samtlige de i grundforordningens artikel 4, stk. 2, opregnede faktorer. For hver af disse faktorer var der i klagen angivet bevis for en skade. Generelt dækkede samtlige oplysninger og bevisligheder i klagen årene 1987-1992 (første kvartal), i hvilken periode den eneste anden producent i Fællesskabet af furfurylalkohol, Agrifurane, drev virksomhed. Det er derfor ubestrideligt, at klagen omfattede oplysninger vedrørende furfuraldehyd bestemt til fremstilling af furfurylalkohol. Endvidere var der i klagen redegjort for omfanget af og priserne i forbindelse med importen af furfuraldehyd fra Kina og andre tredjelands, uafhængigt af, om der var tale om furfuraldehyd, der blev anvendt til rensning af smøreolier, eller om furfuraldehyd bestemt til fremstilling af furfurylalkohol.
- 36 Hvad angår de i klagen angivne oplysninger om forbruget i Fællesskabet er det rigtigt, at disse er mere præcise for så vidt angår salget af furfuraldehyd bestemt til rensning af smøreolier. Når henses til, at samtlige oplysninger vedrørende importen af furfuraldehyd til Belgien skulle behandles fortroligt, og til, at den vigtigste producent i Fællesskabet af furfurylalkohol var etableret i Belgien, kunne det imidlertid ikke forlanges af klageren, at denne gav mere detaljerede oplysninger vedrørende det markedssegment, som furfurylalkohol repræsenterede. Der ville herved for klagerens vedkommende være sket en undergravning af den legitime ret til beskyttelse, som grundforordningen tillægger den pågældende erhvervsgræn i Fællesskabet.
- 37 Hvad angår det af Rådet og Furfural Español som intervenient anførte vedrørende de andre bevisligheder i klagen end angivelserne vedrørende markedsandele har sagsøgeren gjort gældende, at da Furfural Español udelukkende leverede furfuraldehyd bestemt til rensning af smøreolier, kunne alle økonomiske faktorer for så vidt angår spørgsmålet om importens indvirkning på denne virksomheds situation pr. definition kun angå dette marked. Følgelig vedrørte de faktorer, som klageren redegjorde for med henblik på at godtgøre, at der forelå en skade, alene furfuraldehyd bestemt til rensning af smøreolier.

38 Endelig har sagsøgeren i replikken gjort gældende, at det forekommer overraskende, at Kommissionen ikke skønnede det hensigtsmæssigt at inddrage de oplysninger, der fandtes i Kommissionen, og som hidrørte fra en procedure, der blev iværksat i 1981, og som angik den samme vare, de samme eksportlande og den samme importør, nemlig QO Chemicals. I forbindelse med denne procedure, hvorunder der også var spørgsmål om, at Furfural Español skulle have udøvet dumping i Fællesskabet, fastslog Kommissionen under omstændigheder, der ligner omstændighederne i nærværende sag meget, at importen fra Den Dominikanske Republik, der ikke var genstand for dumping, havde været hovedårsagen til den af den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet lidte skade, og at Fællesskabets interesser for så vidt angår importen fra Kina (og Spanien) ikke krævede en indførelse af beskyttelsesforanstaltninger.

39 Rådet har i duplikken gjort gældende, at den i 1981 iværksatte procedure ikke er relevant for nærværende sag, når henses til de betydelige ændringer på markedet i Fællesskabet for furfuraldehyd, der er indtruffet siden da. For det første har samtlige de producenter i Fællesskabet, der drev virksomhed i 1981, indstillet denne. For det andet var Furfural Español, som efter Kongeriget Spaniens tiltrædelse af Fællesskabet i 1986 nu er den eneste producent i Fællesskabet, eksportør i 1981. For det tredje er det blandt de to betydelige importører af furfuraldehyd i 1981 (QO Chemicals og Rhône-Poulenc) kun QO Chemicals, som fortsat driver virksomhed. For det fjerde var sagsøgeren i 1981 den eneste kinesiske eksportør, mens der under nærværende sag er tale om et stort antal uafhængige eksportører i Kina, som åbenbart har solgt furfuraldehyd til meget lave priser. Endelig var klagen i forbindelse med proceduren i 1981 i modsætning til, hvad der er tilfældet i nærværende sag, navnlig rettet mod Den Dominikanske Republik, hvorfor spørgsmålet om importen fra dette land måtte undersøges ud fra en ganske anden sammenhæng.

— Det andet anbringende

40 Sagsøgeren har gjort gældende, at antidumpingtolden strider mod grundforordningens artikel 2, stk. 1, og mod proportionalitetsprincippet. Tolden rammer uden forskel al import af furfuraldehyd, uanset at den ansatte skade som grundlag har, at skade alene er blevet forvoldt for så vidt angår furfuraldehyd bestemt til rensning

af smøreolier. Furfuraldehyd til denne brug repræsenterer imidlertid kun en lille del af det samlede forbrug af furfuraldehyd i Fællesskabet.

- 41 I henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 1, kan der opkræves antidumpingtold for enhver dumpingvare, når en sådan vare ved overgang til fri omsætning i Fællesskabet forvolder skade. Efter bestemmelsen må det gælde, at antidumpingtold kun kan være begrundet i det omfang, den er en forudsætning for at fjerne den af dumpingens forvoldte skade.
- 42 Den af institutionerne gennemførte antidumpingforanstaltning går lang ud over, hvad der var nødvendigt for at fjerne skaden, for så vidt den rammer al import af furfuraldehyd, og ikke blot import af furfuraldehyd, der anvendes til rensning af smøreolier, idet sidstnævnte vare var den, som klagen omhandlede. Antidumpingforanstaltningen strider dermed mod proportionalitetsprincippet.
- 43 Institutionerne erkendte da også i forordningen om midlertidig told (24. betragtning), at der ikke var nogen konkurrence mellem salget på de to markeder for furfuraldehyd.
- 44 I replikken har sagsøgeren anført, at der er tale om én og samme vare i forbindelse med furfuraldehyd med de omtalte to forskellige former for anvendelse. Det fremgår dog af flere eksempler, at Fællesskabets toldordning indeholder hjemmel til ved indførelse af told at opstille forskellige regler for varer, der fysisk set er identiske, alt efter deres endelige anvendelse. Rådet havde derfor kunnet begrænse antidumpingtolden til kun at gælde furfuraldehyd, der anvendes til rensning af smøreolier, som var den eneste anvendelse, i forbindelse med hvilken der i klagen var en omtale af en skade.

- 45 Under den mundtlige forhandling har sagsøgeren gjort gældende, at importen af furfuraldehyd fra Kina bestemt til QO Chemicals i betragtning Furfural Español's begrænsede produktionskapacitet ikke kunne forvolde den pågældende erhvervsgræn i Fællesskabet en skade. Der burde af denne grund kun have været indført antidumpingtold på importen af furfuraldehyd bestemt til rensning af smøreolier, og en antidumpingtold på importen af furfuraldehyd bestemt til andre kunder end QO Chemicals ville have været tilstrækkelig til at fjerne skaden. Endvidere har Furfural Español, selv efter indførelsen af antidumpingtolden, ikke leveret furfuraldehyd til QO Chemicals.
- 46 Rådet har gjort gældende, at al import af furfuraldehyd med oprindelse i Kina, uanset den faktiske eller forventede anvendelse, har forvoldt den pågældende erhvervsgræn i Fællesskabet en skade. Endvidere omfattede fællesskabsinstitutionernes undersøgelse af spørgsmålet om skade al import, og ikke alene import af furfuraldehyd, der anvendes til rensning af smøreolier.
- 47 Sagsøgerens henvisning til 24. betragtning til forordningen om midlertidig told er ganske unøjagtig. I denne betragtning bekræftede institutionerne ikke, at der ikke kunne være nogen konkurrence mellem salget på henholdsvis markedet for furfuraldehyd bestemt til fremstilling af furfurylalkohol og markedet for furfuraldehyd bestemt til rensning af smøreolier. Tværtimod sondres der i 24. betragtning mellem et »captive market« og et »frit marked«. Endvidere fremgår det af forordningen om endelig told, at Kommissionen i forhold til forordningen om midlertidig told ændrede opfattelse med hensyn til undersøgelsen af spørgsmålet om skade for så vidt angår det problem, om der var et »captive market«.
- 48 Hvad endelig angår det af sagsøgeren anførte vedrørende Fællesskabets toldordning, hvorefter der kan indføres forskellige regler for en vare, alt efter dens endelige anvendelse, savner det relevans i sagen at undersøge, hvorvidt noget sådant teoretisk ville have været muligt, idet Rådet ikke ved den omtvistede forordning forudsatte, at det var teknisk umuligt at begrænse antidumpingtolden på den af sagsøgeren anførte måde.

- 49 Hvad angår sagsøgerens henvisning til 24. betragtning til forordningen om midlertidig told har Furfural Español endvidere gjort gældende, at selskabet og de kinesiske producenter også stod i et konkurrenceforhold til hinanden for så vidt angår ordrer fra Agrifurane på furfuraldehyd bestemt til fremstilling af furfurylalkohol, indtil dette selskab indstillede sin virksomhed. Intervenienten konkurrerer i dag fortsat med de kinesiske producenter om ordrer fra Indofurane Europe med henblik på fremstilling af furfurylalkohol.
- 50 Furfural Español har under den mundtlige forhandling oplyst, at selskabet ikke har solgt furfuraldehyd til QO Chemicals efter indførelsen af antidumpingtolden. Selskabet har dog en legitim interesse i ikke at blive udelukket som potentiel leverandør til enhver kunde på et marked, hvor der hersker loyal konkurrence, herunder navnlig med hensyn til priser.

#### Rettens bemærkninger

— Spørgsmålet, om der er et eller to markeder for furfuraldehyd

- 51 Det må indledningsvis undersøges, hvorvidt det var med rette, at institutionerne lagde til grund, at der ikke var to særskilte markeder for furfuraldehyd, alt efter produktets to anvendelser, hvorved bemærkes, at institutionerne råder over vide skønsmæssige beføjelser med hensyn til handelspolitiske beskyttelsesforanstaltninger, og at den retslige prøvelse er begrænset til en undersøgelse af, hvorvidt institutionerne har gjort sig skyldige i en åbenbar fejlurdering eller har begået magtfordrejning (Domstolens dom af 14.7.1988, sag 188/85, Fediol mod Kommissionen, Sml. s. 4193, præmis 6).
- 52 Det bemærkes for det første, at furfuraldehyd, uanset om produktet anvendes til rensning af smørelolier eller til fremstilling af furfurylalkohol, er én og samme vare, hvilket sagsøgeren da også har erkendt. Furfuraldehyd kan således altid være bestemt til den ene eller den anden form for brug. Kommissionen fastslog som led

i undersøgelsen — hvorved sagsøgeren hverken under den administrative procedure eller retsforhandlingerne har imødegået Kommissionen på dette punkt — at furfuraldehyd fremstillet af EF-producenten og furfuraldehyd fremstillet i Kina havde de samme specifikationer og kunne erstatte hinanden for så vidt angår brugen (11. betragtning til forordningen om midlertidig told, der blev bekræftet ved 4. betragtning til forordningen om endelig told).

53 For det andet bemærkes, at grundforordningen ikke indeholder nogen bestemmelse, hvorefter institutionerne er forpligtet til at indføre forskellige regler for samme vare, alt efter dens forskellige former for anvendelse. Som anført af Rådet, findes der ikke noget objektive kriterium, som gør det muligt at fastlægge, hvilken anvendelse furfuraldehyd vil få, eller hvad varens endelige bestemmelsessted vil være, på det tidspunkt, hvor den importeres til eller sælges i Fællesskabet.

54 For det tredje bemærkes, at ethvert selskab, der leverer furfuraldehyd til kunder, som anvender produktet til rensning af smøreolier, ligeledes er en potentiel leverandør til købere, som anvender furfuraldehyd til fremstilling af furfurylalkohol, således som det fremgår af Furfural Español's salg til selskaberne Agrifurane, Indofurane og QO Chemicals og af sidstnævnte selskabs videresalg af furfuraldehyd til andre forhandlere med henblik på anvendelse til rensning af smøreolier.

55 Det må herefter fastslås, at institutionerne ikke har overskredet grænserne for deres vide skønsmæssige beføjelser ved at lægge til grund, at der ikke var to særskilte markeder uden indbyrdes sammenhæng, og ved at træffe bestemmelse om, at der derfor ikke skulle gælde forskellige regler for furfuraldehyd alt efter, hvilken af de to anvendelser der var tale om.



— Spørgsmålet, om klagen indeholdt tilstrækkelige beviser til at berettigge iværksættelsen af en undersøgelse omfattende al import fra Kina af furfuraldehyd

- 56 Det bemærkes, at det ved det af sagsøgeren anførte om, at der er sket en tilsidesættelse af grundforordningens artikel 5, stk. 2, og artikel 7, stk. 1 — hvis formål er at understøtte, at undersøgelsen kun kunne omfatte import af furfuraldehyd bestemt til rensning af smørelolier — forudsættes, at der skulle være to særskilte markeder for furfuraldehyd.
- 57 Det er ovenfor blevet fastslået, at der kun var et enkelt marked, hvorfor det af sagsøgeren anførte savner grundlag.
- 58 Det er følgelig alene for fuldstændighedens skyld, at Retten alligevel vil undersøge de vigtigste elementer i sagsøgerens argumentation.
- 59 Sagsøgeren kan ikke støtte sig på indholdet af meddelelsen om indledningen af proceduren. Ganske vist angår angivelserne vedrørende markedsandele i afsnittet »Skade« furfuraldehyd, der anvendes til rensning af smørelolier, men i forbindelse med definitionen af den pågældende vare og hvad angår de andre chifrerede oplysninger, herunder angivelsen af importens omfang, henvises der i meddelelsen til de to former for brug af furfuraldehyd. Det savner derfor grundlag, at allerede den omstændighed, at et af afsnittene i meddelelsen om indledningen af proceduren kun omtalte en af de to former for brug af furfuraldehyd, indebar, at Kommissionen var forpligtet til kun at lade proceduren omfatte denne form for anvendelse af furfuraldehyd.
- 60 Som anført af Furfural Español som intervenient ville det under alle omstændigheder være udtryk for, at dette selskab blev frataget den legitime ret til beskyttelse,

som grundforordningen tillægger den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet, såfremt klagens berettigelse skulle have været betinget af, at den blev støttet på oplysninger vedrørende importen af furfuraldehyd til Belgien, som klageren ikke kunne have adgang til, da sådanne oplysninger skal behandles fortroligt, når henses til, at klagen angav andre og tilstrækkelige beviser for, at der blev forvoldt en skade, og til, at henholdsvis det produkt, som klageren fremstillede, og dumpingvaren er produkter, som fuldt ud kan erstatte hinanden.

- 61 Det savner grundlag for sagsøgeren at hævde, at da Furfural Español kun leverede furfuraldehyd til rensning af smøreolier, kunne alle de i klagen angivne økonomiske faktorer for så vidt angår spørgsmålet om importens indvirkning på klagerens situation pr. definition kun angå markedet for furfuraldehyd til rensning af smøreolier. Furfural Español leverede således også furfuraldehyd til producenter af furfurylalkohol.
- 62 Det savner ligeledes grundlag for sagsøgeren at henvise til dommen i sagen Rima Eletrometalurgia mod Rådet, jf. ovenfor. Ved denne dom annullerede Domstolen den pågældende antidumpingforordning som følge af, at der var sket en tilsidesættelse af grundforordningens artikel 7, stk. 1, derved, at institutionerne som led i en fornyet undersøgelse havde indledt en ny undersøgelse rettet mod Rima Eletrometalurgia, selv om de af selskabet fremstillede produkter efter den første undersøgelse ikke havde været omfattet af den pågældende antidumpingtold, og institutionerne ikke var i besiddelse af noget bevis for, at selskabet udøvede dumping. Domstolen udtalte herved, i præmis 16 i dommen, at »tilstrækkelige beviser for dumping og den deraf følgende skade altid er en nødvendig forudsætning for at iværksætte en undersøgelse, hvad enten det sker ved indledningen af en antidumpingprocedure eller i form af en fornyet undersøgelse i forbindelse med en forordning om antidumpingtold«. Der kan følgelig ikke gives sagsøgeren medhold i, at det heraf fremgår, at beviser for en skade i forbindelse med en enkelt form for anvendelse af en bestemt vare altid må anses for utilstrækkelige. Da klagen indeholdt beviser for, at EF-producenten led en skade, kunne Kommissionen med rette anse disse beviser for tilstrækkelige, også selv om der alene var tale om en af de to former for anvendelse, idet der var spørgsmål om én og samme vare.

63 Endelig savner det grundlag for sagsøgeren at henvise til den antidumpingprocedure, som blev iværksat i 1981, idet den nye undersøgelse, der ligger til grund for nærværende sag, blev indledt på grundlag af tilstrækkelige beviser. Som Rådet har gjort gældende, er det af sagsøgeren anførte under alle omstændigheder ikke relevant, når henses til de betydelige og åbenbare ændringer, der er indtruffet siden da.

64 Det må følgelig fastslås, at det var med rette, at Kommissionen ikke begrænsede proceduren til kun at omfatte import af furfuraldehyd til brug for rensning af smøreolier, og at Kommissionen hverken tilsidesatte grundforordningens artikel 5, stk. 2, eller artikel 7, stk. 1, ved at beslutte, at den iværksatte procedure skulle omfatte al import af furfuraldehyd.

— Spørgsmålet om skade

65 Der bør herefter ske en undersøgelse af de argumenter, som sagsøgeren har fremført som led i det andet anbringende, og som angår spørgsmålet om den skade, den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet har lidt. Ifølge sagsøgeren går den af institutionerne indførte antidumpingforanstaltning klart ud over, hvad der var nødvendigt for at fjerne denne skade, for så vidt foranstaltningen rammer al import af furfuraldehyd, og ikke blot import af furfuraldehyd, der anvendes til rensning af smøreolier, idet en begrænsning af foranstaltningen til kun at omfatte import af furfuraldehyd bestemt til rensning af smøreolier ville have været tilstrækkeligt til at fjerne skaden.

66 Der kan ikke gives sagsøgeren medhold heri, idet Retten har fastslået, at de to forskellige former for anvendelse af furfuraldehyd ikke er udtryk for, at der er to særskilte markeder, ligesom Retten har fastslået, at der er tale om én og samme vare.

- 67 Det bemærkes endvidere, at grundforordningens artikel 2, stk. 1, indeholder følgende bestemmelse: »En antidumpingtold kan opkræves for enhver dumpingvare, når en sådan vare ved overgang til fri omsætning i Fællesskabet forvolder skade.« Efter denne bestemmelse er institutionerne ikke forpligtet til alene at indføre antidumpingtold for så vidt angår en enkelt af de former for anvendelse, som en bestemt vare har. Den eneste forudsætning for at indføre antidumpingtold er, at den pågældende vare har forvoldt en skade, hvilket i dette tilfælde ikke er blevet bestridt.
- 68 Da det ikke er muligt at forhindre, at furfuraldehyd anvendes til et af de to angivne formål, og når henses til, at der hvad angår såvel efterspørgslen som udbuddet er en aktuel eller potentiel konkurrence, ville en indførelse af en antidumpingtold alene gældende for furfuraldehyd bestemt til rensning af smøreolier ikke have kunnet sikre, at skaden blev fjernet.
- 69 Furfuraldehyd købt med henblik på en af de to former for anvendelse kan uden vanskeligheder anvendes på den pågældende anden måde, således som det ubestridt af parterne fremgår af, at QO Chemicals, der er den vigtigste producent af furfurylalkohol i Fællesskabet, videresælger overskud af furfuraldehyd købt med henblik på selskabets produktion til virksomheder, der renses smøreolier.
- 70 Det ville derfor have været i strid med formålet med den i sagen omhandlede antidumpingtold, såfremt den kun havde omfattet importen af furfuraldehyd bestemt til rensning af smøreolier.
- 71 Det må herefter fastslås, at institutionerne ved at indføre en antidumpingtold omfattende al import af furfuraldehyd fra Kina ikke gik ud over, hvad der var nødvendigt for at fjerne skaden.

- 72 Der savnes grundlag for det af sagsøgeren anførte om, at der er hjemmel til ved indførelse af en told at opstille forskellige regler for én og samme vare, alt efter dens endelige anvendelse. Det forhold, at Fællesskabets toldordning måtte indeholde en sådan hjemmel, indebærer under de angivne omstændigheder ikke, at Rådet var forpligtet til at gøre brug af hjemmelen. Under alle omstændigheder handlede fællesskabsinstitutionerne, således som det er blevet fastslået ovenfor, i overensstemmelse med grundforordningen, uden at overskride grænserne for deres vide skønsmæssige beføjelser.
- 73 Der må endvidere gives intervenienten Furfural Español medhold i, at den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet har et krav på ikke aktuelt eller potentielt at blive udelukket fra et bestemt marked som følge af dumping.
- 74 Det må følgelig fastslås, at institutionerne hverken har tilsidesat grundforordningens artikel 2, stk. 1, eller proportionalitetsprincippet ved at indføre en antidumpingtold omfattende al import af furfuraldehyd, uanset den endelige anvendelse.
- 75 Det første og det andet anbringende må herefter forkastes.

*Det tredje anbringende om tilsidesættelse af grundforordningens artikel 4, stk. 1, og om, at der er blevet anlagt et åbenbart urigtigt skøn*

#### Parternes argumenter

- 76 Sagsøgeren har gjort gældende, at det er udtryk for en fejlvurdering af de faktiske omstændigheder, når institutionerne har lagt til grund, at skaden på markedet for

furfuraldehyd bestemt til rensning af smøreolier blev forvoldt af importen af furfuraldehyd med oprindelse i Kina, og at der ligger grundlæggende selvmodsigelser bag denne antagelse.

- 77 Fællesskabsinstitutionerne tog ikke ved deres undersøgelse af spørgsmålet om skaden hensyn til importen af furfuraldehyd med oprindelse i Den Dominikanske Republik, hvorved dette blev begrundet med, at denne import kun omfattede en enkelt importør i Fællesskabet, nemlig QO Chemicals, og med, at denne virksomhed næsten ikke handlede med EF-producenten.
- 78 Da 84% af importen fra Kina var bestemt til QO Chemicals, burde den samme betragtning være blevet anlagt med hensyn til denne import, således at denne kun kunne antages at forvolde EF-producenten en skade for så vidt angår de resterende 16%.
- 79 Fællesskabsinstitutionerne tog heller ikke hensyn til QO Chemicals' videresalg af furfuraldehyd til virksomheder, der renser smøreolier, idet dette salg ikke kunne antages at forvolde EF-producenten af furfuraldehyd skade, da videresalgspriserne var højere end de af de kinesiske eksportører anvendte og ikke lå under EF-producentens.
- 80 Det var med urette, at institutionerne antog, at importen fra andre lande ikke kunne være årsag til skaden, idet den markedsandel, denne import repræsenterede, var ringe i forhold til, hvad importen med oprindelse i Kina repræsenterede. Fra-trækker man fra den samlede import fra Kina de 84%, der var bestemt til QO Chemicals, var denne import ikke meget højere end importen fra de andre eksportørlande. Salget af furfuraldehyd med oprindelse i Kina til andre kunder i Fællesskabet end QO Chemicals androg i realiteten 1 050 tons. Rådet hævder uden bevis herfor, at dette salg androg næsten 2 500 tons i undersøgelsesperioden, og selv om

man går ud fra dette, var denne mængde ikke betydeligt større end den, der blev eksporteret fra andre lande til Fællesskabet i løbet af undersøgelsesperioden. Den samlede importmængde fra Argentina, Sydafrika, Indonesien og Slovenien i denne periode var således 2 116 tons.

- 81 Rådet har selv erkendt, at furfuraldehyd med oprindelse i Den Dominikanske Republik blev solgt til eksportpriser, der var meget lavere end eksportpriserne i alle andre eksportørlande, og at denne eksport til Den Europæiske Union var fire gange så stor som eksporten til Kina.
- 82 Endelig savner det grundlag for Rådet at hævde, at importen fra Kina steg i løbet af undersøgelsesperioden. Tværtimod faldt denne import væsentligt mellem 1990 og 1992.
- 83 Rådet har gjort gældende, at det afgørende spørgsmål er, hvorvidt der var grundlag for den antagelse fra Rådets side, at dumpingimporten fra Kina forvoldte EF-producenten en skade, mens dette ikke var tilfældet for så vidt angår importen af furfuraldehyd fra Den Dominikanske Republik.
- 84 Forholdene i forbindelse med importen fra Kina er nogle helt andre, end hvad der er tilfældet med importen fra Den Dominikanske Republik, idet der aldrig har været særlige forbindelser mellem sagsøgeren og QO Chemicals, idet QO Chemicals ikke er afhængig af sagsøgeren, således som virksomheden er afhængig af den dominikanske producent, og idet sagsøgeren og andre kinesiske eksportører således for så vidt angår den del af QO Chemicals' efterspørgsel, som den dominikanske producent ikke tilfredsstillere, står i et konkurrenceforhold til EF-producenten og eksportørerne i andre tredjelande. Det må endvidere fremhæves, at proceduren ikke angik importen af furfuraldehyd, som sagsøgeren solgte, men importen af furfuraldehyd med oprindelse i Kina.

- 85 Hvad angår det angivelige fald i importen fra Kina i løbet af undersøgelsesperioden gør Rådet gældende, at sagsøgeren støtter sig på en oversigt, »Importen af furfuraldehyd, der gennemføres af andre importører i Fællesskabet end QO Chemicals (furfuraldehyd bestemt til rensning af smøreolier) (i tons)«, der ikke indeholder nogen angivelser vedrørende importen af furfuraldehyd bestemt til andre medlemsstater end Belgien.
- 86 Endelig har sagsøgeren ikke angivet nogen forklaring på, hvorledes EF-producenten trods importen fra Den Dominikanske Republik tidligere kunne opretholde sit prisniveau og sin markedsandel og stadig i vid udstrækning opnå en fortjeneste, således at dette bekræfter, at importen fra Den Dominikanske Republik ikke forvoldte EF-producenten en skade.
- 87 I sit interventionsindlæg har Furfural Español gjort gældende, at der i forordningen om endelig told (17. betragtning) blev taget hensyn til importen fra Den Dominikanske Republik ved undersøgelsen af spørgsmålet om skaden, og at selv om forbruget, markedsandelene, salget og andre forhold ændrede sig, var de tendenser, som fremgik af angivelserne herom, uforandrede, hvilket bekræfter, at importen fra Den Dominikanske Republik ikke var årsagen til den skade, EF-producenten led.
- 88 Det er rigtigt, at Kommissionen ved sine beregninger forudsatte, at 100% af importen fra Kina blev solgt på markedet i konkurrence med Furfural Español, idet denne import rent faktisk stod i et konkurrenceforhold til Furfural Español. De eneste solgte mængder, der ikke stod i et konkurrenceforhold til Furfural Español, var de mængder, som QO Chemicals solgte gennem sin leverandør i Den Dominikanske Republik som led i den særlige aftale mellem disse to virksomheder.



## Rettens bemærkninger

89 Grundforordningens artikel 4, stk. 1, bestemmer:

»En konstatering af, om der foreligger skade, foretages kun, såfremt dumpingimporten eller den subsidierede import gennem virkningerne af dumping ... forvolder skade, dvs. faktisk forvolder eller truer med at forvolde væsentlig skade for en erhvervsgren i Fællesskabet ... Skader forvoldt af andre faktorer, såsom omfang og priser på import, der ikke er dumpet eller subsidieret, eller nedgang i efterspørgslen, som enkeltvis eller samlet ligeledes har en skadelig indvirkning på den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet, må ikke tilskrives dumpingimporten eller den subsidierede import.«

90 Det må undersøges, hvorvidt kravene i henhold til denne bestemmelse har været opfyldt i sagen.

91 Det bemærkes for det første, at sagsøgeren ikke har bestridt, at importen fra selskabet blev gennemført til dumpingpriser, og at den konstaterede dumpingmargen var 62,6%, svarende til den vejede gennemsnitlige dumpingmargen for samtlige kinesiske eksportører.

92 For det andet har sagsøgeren heller ikke bestridt, at importen fra selskabet forvoldte EF-producenten en skade. Sagsøgeren gør dog gældende, at kun 16% af importen fra Kina kunne forvolde en sådan skade, idet de resterende 84% var bestemt til fremstilling af furfurylalkohol, en anvendelse, som EF-producenten ikke leverede furfuraldehyd til. De 16% havde således samme betydning som importen fra andre tredjelande end Den Dominikanske Republik.

93 Det bemærkes herved, at furfuraldehyd, der anvendes til de omhandlede to formål, er én og samme vare, som til enhver tid kan anvendes til det ene eller det andet formål. Følgelig ville 100% af importen fra Kina kunne forvolde EF-producenten en skade.

94 For det tredje anføres det i forordningen om endelig told (25. betragtning):

»Importen [fra Den Dominikanske Republik] har i tredive år tegnet sig for hovedparten af den furfuraldehyd, der er forbrugt i Fællesskabet ... Trods denne situation kunne EF-producenten fastholde sine priser og [sin] markedsandel og stort set opretholde rentabiliteten indtil 1991. Det var først fra 1992, da prisen for furfuraldehyd importeret fra Kina faldt drastisk, at EF-producenten var nødsaget til at sænke sine salgspriser på markedet og følge denne nedadgående prisudvikling for at fastholde sin markedsandel ...«

95 Det fremgår herved af forordningerne om midlertidig og om endelig told, at EF-producentens priser steg med 23,7% fra 1988 til 1991, men faldt med 36,4% fra 1991 til tidspunktet for undersøgelsesperioden, og at EF-producentens finansielle resultater, som fortsat var positive i 1991, blev mere og mere negative i de følgende år, idet der blev registreret tab i 1992, som voksede i løbet af undersøgelsesperioden (mellem 10 og 20% af omsætningen).

96 Forværringen af EF-producentens økonomiske situation i 1992 kan herefter ikke antages at have sammenhæng med forhold, der har været stabile i mere end 30 år, men må tilskrives ændringerne på markedet i 1992, nærmere bestemt det pludselige prisfald i forbindelse med importen fra Kina. Det er endvidere ikke blevet bestridt, at importen af furfuraldehyd fra Den Dominikanske Republik ikke forhindrede, at EF-producenten i vid udstrækning kunne drive virksomhed med fortjeneste indtil det tidspunkt, hvor der indtraf et pludseligt prisfald på furfuraldehyd fra Kina.

- 97 Endelig bemærkes, at det i 18. betragtning til forordningen om endelig told anføres, at selv om den markedsandel, som importen fra Den Dominikanske Republik repræsenterede, var vokset fra 1989 til 1992, vendte denne udviklingstendens sig mellem 1992 og slutningen af undersøgelsesperioden, idet den markedsandel, som importen fra Kina repræsenterede, steg fra 13,7 til 15,2%.
- 98 Institutionerne kan herefter ikke antages at have anlagt et åbenbart urigtigt skøn ved at lægge til grund, at importen af furfuraldehyd fra Den Dominikanske Republik, som ikke blev anset for dumpingimport, ikke medførte, at der ikke var nogen årsagssammenhæng mellem dumpingen i forbindelse med importen af furfuraldehyd fra Kina og den af den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet lidte skade.
- 99 Under alle omstændigheder fremgår det af fast retspraksis, at en indførelse af antidumpingtold ikke kan anfægtes med den begrundelse, at der herefter fortsat består problemer for den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet som følge af konkurrence fra varer, der importeres fra tredjelande uden dumping.
- 100 Som Domstolen har fastslået i dommen af 5. oktober 1988 (sag 250/85, Brother Industries mod Rådet, Sml. s. 5683, præmis 42), gælder det, at selv om en producent i Fællesskabet også kan være udsat for vanskeligheder, der skyldes andre forhold end dumping, er dette ingen begrundelse for ganske at udelukke enhver form for beskyttelse af producenten mod den skade, der skyldes dumping.
- 101 I den nævnte sag havde Brother Industries gjort gældende (præmis 40 i dommen), at Fællesskabet ikke havde nogen interesse i at indføre en endelig antidumpingtold på selskabets produkter, da andre virksomheder uden for Fællesskabet fortsat solgte på markedet i Fællesskabet til priser, der var de samme som eller lavere end selskabets.

- 102 Domstolen bemærkede (præmis 41), at Brother Industries ikke havde gjort gældende, at de pågældende virksomheder solgte på markedet i Fællesskabet til dumpingpriser, og at der under disse omstændigheder skete en tilstrækkelig beskyttelse af Fællesskabets interesser ved beskyttelsesforanstaltninger mod dumpingimport, også selv om den pågældende antidumpingtold ikke fritog den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet for konkurrencen fra produkter, der blev fremstillet i andre tredjelande, men som ikke blev afsat til dumpingpriser.
- 103 Domstolen har ligeledes i dommen af 5. oktober 1988 (forenede sager 277/85 og 300/85, Canon m.fl. mod Rådet, Sml. s. 5731, præmis 63) — i anledning af det af den pågældende sagsøger anførte, hvorefter en del af EF-producentens tab skyldtes dennes manglende effektivitet — bemærket, at selv om en producent i Fællesskabet også kan være udsat for vanskeligheder, der skyldes andre forhold end dumping, er dette ingen begrundelse for ganske at udelukke enhver form for beskyttelse af producenten mod den skade, der skyldes dumping.
- 104 Da det er blevet fastslået, at der blev udøvet dumping i forbindelse med importen fra Kina, og at denne import forvoldte en skade, og da sagsøgeren ikke har godtgjort, at den af den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet lide skade, således som dette forhold blev fastslået i forordningerne om midlertidig og om endelig told, måtte tilskrives andre faktorer, herunder navnlig importen fra Den Dominikanske Republik, må det fastslås, at kravene i henhold til grundforordningens artikel 4, stk. 1, var opfyldt i sagen.
- 105 Hvad angår det af sagsøgeren anførte vedrørende indvirkningen af importen fra andre tredjelande end Den Dominikanske Republik på skaden bemærkes, at det herved forudsættes, at der kan sondres mellem et marked for furfuraldehyd bestemt til rensning af smøreolier og et marked for furfuraldehyd bestemt til fremstilling af furfurylalkohol. Sagsøgeren har på dette grundlag fra den samlede import fra Kina villet fratække de 84%, der var bestemt til QO Chemicals, nærmere bestemt med henblik på at sammenligne den overskydende import med importen fra andre tredjelande end Den Dominikanske Republik.

- 106 Retten har imidlertid fastslået, at 100% af importen fra Kina ville kunne forvolde den pågældende erhvervsgrænse i Fællesskabet en skade. Ved vurderingen af den relative betydning af importen fra Kina i forhold til importen fra andre tredjelande end Den Dominikanske Republik må sammenligningen følgelig ske på grundlag af henholdsvis 100% af importen fra Kina og importen fra hver af de andre tredjelande, og ikke på grundlag af henholdsvis 16% af importen fra Kina og den samlede importmængde fra alle andre tredjelande. Der kan herefter ikke gives sagsøgeren medhold i, at importen fra Kina havde samme betydning som importen fra andre tredjelande end Den Dominikanske Republik.
- 107 Hvad angår det af sagsøgeren anførte, som Rådet har bestridt, hvorefter importen fra Kina faldt i løbet af undersøgelsesperioden, bemærkes, at sagsøgeren støtter sig på talangivelserne i oversigten »Importen af furfuraldehyd, der gennemføres af andre importører i Fællesskabet end QO Chemicals (furfuraldehyd bestemt til rensning af smørelser) (i tons)«, der ikke indeholder nogen angivelser vedrørende importen af furfuraldehyd bestemt til andre lande end Belgien. 84% af importen fra Kina var herved bestemt til QO Chemicals, der er et i Belgien etableret selskab. Endvidere har sagsøgeren under den mundtlige forhandling gjort gældende, at selskabet normalt leverede omkring 10 000 tons furfuraldehyd om året til QO Chemicals, en mængde, som i væsentlig grad overstiger angivelserne i en anden oversigt, der henvises til i stævningen, »Importen til Den Europæiske Union af furfuraldehyd med oprindelse i Kina«. Sagsøgerens talangivelser kan herefter ikke i tilstrækkelig grad understøtte selskabets opfattelse.
- 108 Under alle omstændigheder fremgår det af fast retspraksis, at undersøgelsen af, om der foreligger skade, ifølge grundforordningens artikel 4, stk. 2, omfatter en række faktorer, og at hverken en enkelt eller flere af disse nødvendigvis er udslagsgivende for afgørelsen. Den omstændighed, at den markedsandel, som dumpingimporten repræsenterer, er faldet, er følgelig ikke til hinder for, at det fastslås, at dumpingimporten forvolde en betydelig skade, for så vidt dette sker på grundlag af forskellige faktorer, som i henhold til den nævnte bestemmelse skal inddrages (Domstolens domme af 11.7.1990, forenede sager C-305/86 og C-160/87, Neotype Techmasexport mod Kommissionen og Rådet, Sml. I, s. 2945, præmis 50, 51 og 52, forenede sager C-320/86 og C-188/87, Stanko France mod Kommissionen og Rådet, Sml. I, s. 3013, summarisk offentliggørelse, præmis 60 og 61, og sag C-157/87, Electroimpex m.fl. mod Rådet, Sml. I, s. 3021, summarisk offentliggørelse, præmis 41 og 42).

109 Ved forordningen om endelig told (19. og 20. betragtning) blev følgende forhold vedrørende den af den pågældende erhvervsgræn i Fællesskabet lidte skade lagt til grund:

— Importpriserne på furfuraldehyd med oprindelse i Kina var 24,4% lavere end EF-producentens priser og var faldet med over 30% i undersøgelsesperioden.

— Furfural Español's produktion af furfuraldehyd var faldet med 17,7% mellem 1989 og undersøgelsesperioden.

— Furfural Español's salg på markedet i Fællesskabet var faldet med 28,5% mellem 1989 og undersøgelsesperioden.

— Furfural Español's kapacitetsudnyttelsesgrad var faldet fra 85 til 70%.

— Furfural Español's priser var faldet med 36,4% mellem 1991 og undersøgelsesperioden, idet faldet mellem 1992 og undersøgelsesperioden havde været på 22,4%.

— Furfural Español's lagre var vokset med mere end 31,6% i undersøgelsesperioden.

110 Uanset om der måtte være sket et fald i importen fra Kina, kunne fællesskabstitutionerne uden derved at anlægge et åbenbart urigtigt skøn følgelig fastslå, at importen fra Kina til dumpingpriser havde forvoldt den pågældende erhvervsgræn i Fællesskabet en skade.

111 Det tredje anbringende må herefter forkastes.

*Det fjerde og det femte anbringende om tilsidesættelse af traktatens artikel 190 og om, at der er blevet anlagt et åbenbart urigtigt skøn ved Rådets beslutning om ikke at godtage det af sagsøgeren foreslåede tilsagn*

Parternes argumenter

- 112 Sagsøgeren har erkendt, at fællesskabsinstitutionerne råder over vide skønsmæssige beføjelser ved afgørelsen om, hvorvidt tilsagn bør godtages. Til disse skønsmæssige beføjelser er dog knyttet forpligtelsen efter traktatens artikel 190 til at begrunde beslutninger. Beslutningen om ikke at godtage det af sagsøgeren foreslåede tilsagn er herved blevet utilstrækkeligt begrundet. Følgelig er beslutningen ugyldig.
- 113 Sagsøgeren anfører herved, at det foreslåede tilsagn ville have gjort det muligt at begrænse de pågældende foranstaltninger til, hvad der var strengt nødvendigt for at fjerne den af klageren angivne skade. De to begrundelser, som fællesskabsinstitutionerne har angivet for beslutningen om ikke at godtage tilsagnet, er uantagelige. Beslutningen bør derfor annulleres.
- 114 Den første begrundelse for ikke at godtage tilsagnet (29. betragtning til forordningen om endelig told) var, at sagsøgeren ikke kunne indrømmes individuel behandling, da selskabet ifølge fællesskabsinstitutionerne ikke kunne antages at opfylde betingelserne for at opnå den individuelle behandling, der indrømmes virksomheder i lande med markedsøkonomi. Denne begrundelse for ikke at godtage tilsagnet må ses i sammenhæng med Kommissionens tidligere politik vedrørende »individuel behandling«, der senere er blevet ændret betydeligt. Sagsøgeren henviser herved til en række tidligere sager.
- 115 Den anden begrundelse for ikke at godtage tilsagnet (29. betragtning til forordningen om endelig told) var, at kinesiske eksportører, herunder også sagsøgeren, i de seneste år i en række tilfælde havde misligholdt tilsagn. Sagsøgeren gør gældende, at den misligholdelse af et tidligere tilsagn, i kaliumpermanganat-sagen (Rådets forordning (EØF) nr. 1531/88 af 31.5.1988 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af kaliumpermanganat med oprindelse i Den Kinesiske Folkere-

publik og om endelig opkrævning af den midlertidige antidumpingtold på denne import (EFT L 138, s. 1)), som Rådet har henvist til, ikke kunne tilskrives sagsøgeren selv, men var et forhold, som en række af sagsøgerens datterselskaber gjorde sig skyldige i. Denne misligholdelse kunne dermed ikke være nogen gyldig grund til ikke at godtage det af sagsøgeren foreslåede tilsagn. Det er endvidere ikke usædvanligt i fællesskabsinstitutionernes administrative praksis, at tilsagn godtages, selv om de tilbydes af virksomheder, der har misligholdt tidligere tilsagn. Beslutningen om ikke at godtage det foreslåede tilsagn var derfor vilkårlig.

- 116 Rådet har gjort gældende, at fællesskabsinstitutionerne ikke er forpligtet til at godtage tilsagn. Under alle omstændigheder medførte forholdene i sagen, at fællesskabsinstitutionerne ikke kunne godtage det af sagsøgeren foreslåede tilsagn, som angik mængder og ikke priser og ville have givet sagsøgeren et faktisk monopol for så vidt angår eksporten af furfuraldehyd fra Kina.
- 117 Rådet gør endvidere gældende, at sagsøgeren har misligholdt et tidligere tilsagn. I kaliumpermanganatsagen havde sagsøgeren givet et tilsagn omfattende al eksport, herunder eksport gennemført af sagsøgerens datterselskaber, således at sagsøgeren var ansvarlig for disses optræden.
- 118 I sit interventionsindlæg har Furfural Español endvidere gjort gældende, at sagsøgeren ikke har anført noget til støtte for, at det foreslåede tilsagn ville have været tilstrækkeligt til at fjerne den af den pågældende erhvervsgræn i Fællesskabet lidte skade, således at det burde have været godtaget.



## Retten's bemærkninger

- 119 Det bemærkes, at fællesskabsinstitutionerne ifølge grundforordningen ikke er forpligtet til at godtage tilsagn, der foreslås af erhvervsdrivende, som er omfattet af en undersøgelse, der går forud for en indførelse af en antidumpingtold. Tværtimod fremgår det af forordningens artikel 10, at spørgsmålet om, hvorvidt sådanne tilsagn skal godtages, er overladt til fællesskabsinstitutionernes skøn. En beslutning om ikke at godtage nogle foreslåede tilsagn, som træffes efter en individuel undersøgelse, og som angiver en tilstrækkelig begrundelse ifølge kravene i henhold til traktatens artikel 190, kan ikke underkendes af Retten, for så vidt begrundelsen ikke er udtryk for, at institutionerne har overskredet grænserne for deres skønsmæssige beføjelser (Domstolens dom af 7.5.1987, sag 240/84, NTN Toyo Bearing m.fl. mod Rådet, Sml. s. 1809, præmis 30-34).
- 120 Sagsøgeren har gjort gældende, at der er sket en tilsidesættelse af begrundelsespligten. 29. betragtning til forordningen om endelig told angiver dog grundene til, at Rådet ikke fandt at burde godtage det af sagsøgeren foreslåede tilsagn. Sagsøgeren blev herved gjort bekendt med grundene til, at det foreslåede tilsagn ikke var blevet godtaget, ligesom Retten dermed kan udøve sin prøvelsesret.
- 121 Som anført af Rådet, foreslog sagsøgeren ikke at give tilsagn om at eksportere til en bestemt mindstepris, idet sagsøgeren derimod foreslog at give tilsagn om at begrænse sin årlige eksport af furfuraldehyd til Fællesskabet. En godtagelse af det foreslåede tilsagn ville have medført, at der ville have været en høj antidumpingtold gældende for al anden import fra Kina, og at sagsøgeren på ny ville have opnået en monopolstilling med hensyn til eksport af furfuraldehyd fra Kina til Fællesskabet. En godtagelse ville dermed have været ensbetydende med en individuel behandling af sagsøgeren, uden at skaden ville være blevet fjernet.
- 122 Hvad angår de tidligere sager, som sagsøgeren har henvist til, og hvorunder fællesskabsinstitutionerne godtog foreslåede tilsagn, bemærkes, at disse sager ikke er

sammenlignelige med nærværende, idet der i eksportlandet kun var en enkelt offentlig produktionsvirksomhed. Det pågældende tilsagn blev dermed i realiteten foreslået af staten selv og ikke af den enkelte eksportør, og tilsagnet gjaldt al eksport fra landet. Følgelig indebar godtagelsen ikke en individuel behandling af en bestemt eksportør.

123 Hvad endelig angår det forhold, at beslutningen om ikke at godtage tilsagnet blev truffet under henvisning til, at sagsøgeren havde misligholdt et tidligere tilsagn, bemærkes, at der ikke kan gives sagsøgeren medhold i det af selskabet anførte, hvorefter misligholdelsen af tilsagnet i kaliumpermanganatsagen alene måtte tilskrives sagsøgerens datterselskaber. Sagsøgerens tilsagn omfattede i denne sag al eksport, herunder eksport fra datterselskaber, således som Rådet har anført uden at være blevet imødegået af sagsøgeren. Under disse omstændigheder var sagsøgeren også ansvarlig for datterselskabernes optræden.

124 En misligholdelse af et tidligere tilsagn er herved et forhold, som fællesskabsinstitutionerne lovligt kan tage i betragtning sammen med andre omstændigheder i den konkrete sag, når de træffer beslutning om, hvorvidt et foreslået tilsagn skal godtages. Det forhold, at fællesskabsinstitutionerne i tidligere sager nogle gange har godtaget tilsagn fra eksportører, som tidligere har misligholdt tilsagn, kan ikke begrænse fællesskabsinstitutionernes vide skønsmæssige beføjelser på området.

125 Det må herefter fastslås, at Rådet ikke har overskredet grænserne for sine vide skønsmæssige beføjelser ved at træffe beslutning om ikke at godtage det foreslåede tilsagn, på det grundlag, at et tidligere tilsagn var blevet misligholdt.

126 Følgelig opfylder begrundelsen til retsakten kravene i henhold til traktatens artikel 190 for så vidt angår den anfægtede beslutning om ikke at godtage tilsagnet,

således at denne beslutning ikke kan underkendes, idet de betragtninger, som beslutningen er baseret på, ikke er udtryk for en overskridelse af grænserne for de skønsmæssige beføjelser, sagsøgte rådede over.

127 Det fjerde og det femte anbringende må herefter forkastes.

128 Rådet må følgelig frifindes.

### Sagens omkostninger

129 Ifølge procesreglementets artikel 87, stk. 2, dømmes den tabende part til at betale sagens omkostninger, hvis der er nedlagt påstand herom. Sagsøgeren har tabt sagen, og Rådet har nedlagt påstand om, at sagsøgeren tilpligtes at betale sagens omkostninger, hvorfor sagsøgeren bør dømmes til at betale Rådets omkostninger. Furfural Español har som intervenient nedlagt påstand om, at sagsøgeren tilpligtes at betale omkostningerne i forbindelse med selskabets intervention, og efter omstændighederne i sagen bør sagsøgeren ligeledes dømmes til at betale Furfural Español's omkostninger.

130 I henhold til artikel 87, stk. 4, første afsnit, bærer institutioner, der er indtrådt i en sag, deres egne omkostninger. Kommissionen bør herefter bære sine egne omkostninger.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

RET TEN (Femte Udvidede Afdeling)

- 1) Rådet for Den Europæiske Union frifindes.
- 2) Sagsøgeren bærer sine egne omkostninger og betaler Rådets omkostninger tillige med Furfural Español's omkostninger som intervenient.
- 3) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber bærer sine egne omkostninger.

García-Valdecasas

Tiili

Azizi

Moura Ramos

Jaeger

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 29. januar 1998.

H. Jung

R. García-Valdecasas

Justitssekretær

Afdelingsformand